

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Altera adhuc responsio sanctorum patrum per eumdem episcopum
Eustathium. Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO CHRISTI 285. ἐπείνῳ, ὡς ἄρχει ὁ θεός ἀπόστολος
τῆς γῆς, καὶ τὸν εἰς αὐτὴν παντων, οὐ πα-
καὶ αὐτός αὐτοφον δέλαθε αρχούσε-
πάστος τῆς γῆς καὶ τὸν εἰς αὐτὴν κατέ-
στος. τότε εἶναι τὸ κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ
καθ' ὅμοιώσιν γέμεδην αὐτός αὐτοφον
Φημί.

Ἐπ αὐτοπόντιοις θεῷ αγίων πατέρων
διὰ τῆς αὐτῆς Ἐπισκόπου
Εὐσταθίου.

ΚΕΦΑΛ. ι'

ΚΑΙ ἐπεινὲ θεός ποιόσωμόν αὐτοφον κατ' εἰκόνα ήμετάν καὶ
καθ' ὅμοιώσιν. δλλὰ τορές πίνει ἔφη,
Συπομόδη Φιλόσοφε. εἰ τῷ γε εἴπειν·
καὶ εἴπειν ὁ θεός ποιόσωμόν αὐτοφον·
καὶ εἴπειν ὁ θεός ποιόσωμόν αὐτοφον·
αὐτός αὐτοφον· καὶ εἰκόνα θεοῦ εποίη-
σεν αὐτὸν, ἀρσεν καὶ ἄνδρι εποίησεν
αὐτούς. ή οων τῆς ποιόσωμόν συμψοία
τὸ αὐτός αὐτοφον ποιόσωμουργῶν συ-
μαίνει, καὶ συμποτεστόρων εἰσά-
γε. ως γε θεός ὁ πατέρ βεττίν, ο εἴπων,
ποιόσωμεν αὐτοφον· οὐτας ο θεός
βεττίν καὶ τορές ἐν τῷ ποιόσωμεν εἴρηται,
μιᾶς οὐσίας τῆς θεοῦ ἀμφοτερων τοφο-
σώπων θεότητος, τῷ τε εἴποντος, ποιό-
σωμεν αὐτοφον κατ' εἰκόνα ήμετέ-
ρον καὶ καθ' ὅμοιώσιν, καὶ τῇ ποιό-
σωντος αὐτός αὐτοφον. τὸ γε ποιόσω-
μεν, τὸ πανάρχειον καὶ ἀπαράλλακτον
τὸ ταῦτας καὶ γενός θεότητος αρίστουν
η φωνή. ή γε τῷ θεοῦ εἰκὼν απλῆ καὶ
ἀπωθεότες βεττίν, πῦρ οὖσα τῇ φύσει.

terrae. Nam ut Deus praest toti
terre, & omnibus quae in ea sunt;
sic hominem totius terrae & eo-
rum quae in ea sunt, veluti alte-
rum praesidem constituit. hoc
dico esse, hominem ad imagi-
nem & similitudinem Dei fa-
ctum esse.

Alter ahdūc responso sancto-
rum patrum per eundem
episcopum Euſtathium.

C A P U T X V .

DIXITQUE Deus: Faciamus
hominem ad imaginem &
similitudinem nostram. Sed cui di-
xit, inquiramus o philosopho. In
eo enim quod dicitur: Dixitque
Deus, faciamus hominem, subie-
cit dicens: Et fecit Deus homi-
nem: ad imaginem Dei fecit illum,
masculum & feminam fecit eos.
Verbi ergo, Faciamus, significa-
tio personam esse concreantem
indicit, & aequalem appellatio-
ne inducit. Ut enim Pater Deus
est, qui dixit, Faciamus hominem:
ita & Deus is est cui dixit, facia-
mus, cum sit eadem essentia di-
uinitatis utriusque personæ, &
cuius qua dixit, Faciamus homi-
nem ad imaginem & similitudi-
nem nostram, & eius qua homi-
nem fecit. Illa enim vox, Facia-
mus, sanctam prorsus & nequa-
quam diuersam Patris & Filii
diuinitatem exprimit. Imago e-
nim Dei simplex est, & omnis
compositionis expers, cum sit
ignis natura.

Concors responsio sanctorum patrum.

Lumen inaccessibile est, & natura incomprehensibilis est sancte trinitatis essentia. hic est sensus verbi, Faciamus.

Contradiccio philosophi pro Ario.

Απόκρισις σύμφωνος τῷ ἀγίῳ πατέρευ.

ANNO CHRISTI
155.

Φως ἀπεφέστον καὶ ἀσκητός οὗτος φύσις, η̄ τῆς ἀγίας τελεός οὐσία. αὕτη οὗτον οὐδὲν θάνατον τὸν ποιήσωμεν.

Αντίρρησις τῷ φιλοσόφου ὑπὲρ Αρείου.

CAPUT XVI.

ITERVM dicam Deum simplicem esse, sine figura & compositione. Quomodo igitur intelligendum est illud: *Ad imaginem & similitudinem nostram?* & quo paēto qui dixit: *Faciamus hominem, & qua sequuntur; non subsistat ante illum cui dicebat?* Enuntiate nobis perspicuum de his demonstrationem, si potestis.

Sancti episcopi per Osium episcopum ciuitatis Cordubae, interpretante illum altero, dixerunt.

Si, vt tu dicas, Pater ante Filium extitit, & posterior Filius post aliqua tempora creatus est a Deo, & postea Filius ab eodem Patre declaratus, vt impie blasphemantes asseritis, prius eum ab ipso fuisse creatum ad creationē naturarū quæ facta sunt: dixisset vtique iuxta impietatem vestram, increatus Deus ad creatum, secundum vos, Filium: Facias mihi hominem ad imaginem & similitudinem meam. Sed siquidem Pater semper est Deus, vt prius ostendimus, Filius etiam cum Patre semper existit, non temporibus posterior, non potestate minor, nō loco circumscriptus, sed semper itidem perpe-

ΚΕΦΑΛΑ. 15¹.
ΠΑΛΙΝ ἔρω τὸν θεὸν ἀπλοῶντες, καὶ ἀρχμάτην, καὶ ἀσωθεῖν. πῶς οὐδὲν νοῦτον ἢ κατ' εἰκόνα ήμετέραν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, Εἰ τὸ μὴ τεφύπτεται οὐτόντα τὸν τεφέον ἐλεγε, ποιῶσθε μὲν αὐτεροποντικούς τὴν περιβολὴν; Φατέ ήμιν σαφῆ τῷ τεφέον πολιτών δοτόδιξιν, εἰ διωράδε.

Οἱ ἄγιοι Πάτισοποι μία Οσίας Καρδιόντες, ἐρμηνεύοντες αὐτὸν ἐπέρου, ἐπιποτα.

Εἰ τεφύπτεται, οὐ σὺ Φήσ, τῷ κοῦδού πατέρος, καὶ μεταγνήσεται οὐ καὶ μῆχοντος πνας κπαθεῖς τὸν θεόν, καὶ εἰς τὸν καὶ μῆχοντος πνας τῷ πατέρες αναγράθεις, καθά φατε αὐτοῖς βλασφημοῦστες, εἰς ποίησιν τῷ πτερῷ Φύσεων τεφεκτιμησάτον τὸν καὶ μῆχοντα εἶπεν αὐτός. Εἰπεν αὖτε, καὶ τῷ ιμετέρεντος αὐτοῖς, οἱ ἀκτοῖς θεός τεφέος πονητοῖς οὐδὲν καθ' οὐδὲν ποιήσοντες πατέρος κατ' εἰκόνα έμεινεν τὸν ὁμοίωσιν. Δλλ' ἐπείπερ αὐτός πατέρος οὐ θεός, οὐ τεφαπεδεῖξαμεν, καὶ αὐτός σωτηρός τῷ πτερὶ οὐ καὶ οὐδὲν ποιήσεται οὐδὲν τοις αὐτοῖς, εἰν τοις οὐδὲν πονητοῖς πότῳ, δλλ' αὐτός καὶ αὐτοῖς αἰδίως σωτηρός τῷ